

е. наистинж Волга, какъ-то ся выше рече¹⁾. По сжция начинъ Кръстовичъ доказва, че и Уроги = болгари. Уроги = Оарги = Оарци (отъ р. Оаръ = Волга) или = Вурги = Вулги + ури или ари = Вулгури, Вулгари, Болгари. (р. 25).

Най-сетѣ въ Българ. кн. (1858.) и Ист. Уни. 450, заб. 2. той прѣдполага, че дору името Атила = Болгъ: „Менандръ (Епс. leg. р. 109) называва рѣкж-тж Волгж такожде съ имя Атила. Отъ тамо дали не бы можилъ правдоподобно да заключи нѣкой че, какъ-то рѣка-та Волга или *Болга* ся именувала отъ иностранъ-ты Ателъ и Аттила, така и собственно-то имя *Болгъ* ся промѣнило отъ нихъ и ся писало Аттила? Знаймо е дѣйствително, че много рѣкописни болгарски царственници поманувать единъ болгарскы краль на имя *Болгъ*, ако и да го полагать много время прѣдъ Атила; Византийци-ти Генесій и Леонъ Діаконъ пишжтъ и тѣмъ, какъ-то више (р. 44) видѣхми, че болгары-ти ся казвали така отъ Болга своего начальника“ (р. 134.)²⁾

Успоредно съ тая етимология (българинъ отъ Волга) върви обаче у него и друга (българинъ отъ блага). Така напримѣръ още въ Българ. книж. 1858. р. 136, заб. 1. „Защо ли сж ся така зовали, (т. е. хунитѣ) не знай никой. Негли Унии е было писано вмѣсто Ынни, и това вмѣсто важны = вжнди = вѣнди = венди: или вжсто жнѣти = анти. Какъ да е да е, сравни славенскж-тж рѣчь *уни*, която значи добро, съ другж-тж славенскж рѣчь *благо*, кой-то такожде значи добро, и мысли какъ прилича да сж ся назвали Унни-ти отъ прѣкж-тж, а българе-ти отъ вторж-тж“.

По-обстойно е поставена тая етимология въ Ист. Униовъ, 29—30. „Понеже унни-ти сж были българы, а българе-ти сж славянско племя: по-добрѣ и по-естественно е да търсимъ и на името *уны* значеніе-то въ старо-славянскыи-тж, сирѣчь въ старо-българскыи-тж языкъ, нежели въ кинезскыи-тж или въ Нѣмцскыи-тж. Убо мы находимъ въ реченьи-тж нашъ старъ языкъ двѣ рѣчи: Уный и Юній, и сократително Унъ и Юнъ, а въ множественно число *уни*, и *юни*, кои-то и двѣ-тѣ почти сж еднакви съ имя-то *Уны*, понеже юни, въ греческы уста, такожде *уни* ся произнося, и значжтъ първа-та, *добръ*, *благъ*; а втората, *младъ*, *юнакъ*. Така имя-то Унни, произведено отъ прѣвж-тж, ще значи *добры*, *благы*; а произведено отъ вторж-тж, ще каже юнацы, храбры. Ако и наистинж Унни-ты, когато ся първо явихж на Европж, бѣжжъ чрезвычайно храбры и юнацы, и можахж праведно да ся назовжтъ съ това послѣднее имя, но мы предпочитами да кажемъ, че прозвание-то имъ е произишло отъ прѣвжтж рѣчь значущжж *благы*, кой-то пакъ рѣчь, като пріемне прозвательно-то окончаніе *аре*, става *благаре*, и то пакъ, като ся промѣни въ произношеніе-то а на ъ, лесно е станжло българе, какъ-то страна е станжло *сърѣна*; *врата*, *връѣта*; *обращамъ*, *обръѣамъ*; *мразъ*, *замръзъ*—

¹⁾ Утраф. Вѣл. кн. Кѣр. 8, § 1, стр. 492 „Аороси кжл Сирахоси.“

²⁾ Id. Ист. Униовъ, р. 540. заб. 2. И въ Вургутунди Кръстовичъ съгласна България. Вург = Вург, бург, булг, бълг; гърцитѣ и до сѣга казвать *Вургутаси*. Сжмо и Wurgonthalb (P. Diac.) = България, българска земля (Вургания и eibā = край, околица). Б. Кн. 68. заб. 1.